Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Scan từ Microfilm của Đại Học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký(67-74)tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ(scan từ microfilm của Đại Học Cornel

SỐ THỨ 2040 — BIÊN BẢN — NGÀY THỨ NĂM 10 JUILLET 1930 — ĐÂY LÀ THÁNG SÁU NĂM CANH-NGỌ — SÁU THƯỜNG — GIÁ THỨ 10

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lệ và Chúa-nhựt

GIÁ BÁO

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bảo kể thêm nữa	0$05

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đường Lucien Bonnard số 42 (gần trường học Taberd). SAIGON

CHỦ-NHƠN: LÂM-VĂN-ROI

Gởi dây thép thì LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Mua báo phải trả hạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-ROI, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi định giá nhứt:
Thang một cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc
Bà Virginie, Beardet & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

CHAMPAGNE HENRIOT REIMS

VIRGINIA JOB CIGARETTES SOCIÉTÉ JOB

DEPOT LEGAL INDOCHINE Nº 13644

Câu chuyện đáng buồn ở trong anh em sở xe-lửa chúng tôi

Chúng tôi có dùng lên tin phép đi quyền tiền trong anh em đồng sự để giúp dân bị nạn ngoài Bắc. Từ khi chúng tôi dưng lên đi quyền đến nay, đã biết lòng, hết dạ, không kể công, quản khó, nên mới được kết quả tốt tươi là 85 tiền 654$23.

Sự chậm trễ nào phải tại chúng tôi, chúng tôi gánh vác công việc, có lẽ còn nóng lòng sốt ruột hơn ai nữa. Song khổ quá, anh em ở Saigon và gần đây, lãnh lương sớm, chúng tôi thân được sớm, phần về miền ngoài, đến 15, 16 anh em mới được lãnh! Anh em lãnh lương, chúng tôi mới lại đi thân tiền được. Chúng tôi nếu được đã thì giờ mà đi thân còn nói gì, đường nầy, vì còn phải lo đã phận sự, lại nay đây mai đó, ngày đi Mỹ-tho, ngày đi Nhatrang, ngày rảnh, hẳn anh em cũng đã rõ rồi, mà xe đâu cần gượng đợi 1 hai phút, còn lo công chuyện song mới nói đến việc thân tiền quyên. Anh em cần gượng, có hao gì đã tiền sẵn trong tới mà chờ chúng tôi đâu. Bởi vậy phải nhắc đi nhắc lại, anh em mới nhớ mà đưa.

Cho nhiều sự khó khăn khác, nó ngăn trở chúng tôi, song nói ra đây dài quá, anh em xin biết cho rằng: Lâu hơn, mới đủ.

Nhưng một sự thân tiền kể ở trên mà nó đã làm cho chúng tôi phải chờ đợi lâu hơn mọng ngày hôm nay. Chúng tôi có đến nói với ông Hội-trưởng Ngô-tấn-Vân-Của, ông cũng bảo: Sự chậm trễ đó không mọi miền là thâu thêm được đồng nào hay đồng nấy, nên chúng tôi nghe ông mà đợi thân cho hết mới đem nạp.

Chúng tôi đã bắt đầu nạp cho ông Hội-trưởng từ ngày 28 Juin 1930 rồi. Mấy ổ quyên đã lập được đăng lên báo Lục-Tỉnh Tân-Văn.

Thế mà nay chúng tôi còn nhận được một cái thơ, bằng chữ Pháp, gởi cho ông Argenty, phó đe-nu-ăn đốc-lờ-rơ, trong thơ đó kỳ lắm mà không rõ, chúng tôi muốn viết mấy lời để đăng lên báo phân tỏ vài lời cho anh em đều biết, mới chưa hay, mở tờ B. N. N. coi, lại thấy đăng về chuyện đó nữa. Chúng tôi không cần trích trong thơ và báo, những câu gì, vì chúng tôi mà nói rõ ra đây lại thêm đau lòng, chúng tôi không muốn vạch áo cho người xem lưng. Song chúng tôi cũng nên nói mấy lời cùng anh em, vì câu chuyện đã đem lên báo, tất có ảnh hưởng đến thể diện, tư cách và hành vi cần chúng tôi, sau đến danh dự chung cả sở về sau nầy. Anh em chớ phiền nhé!

Mấy anh em! Anh em dầu bạng người nào cũng vậy, đã cùng làm một sở tất có liên lạc với nhau, dầu quen hay không, cũng là tình đồng sự. Sao anh em lại cứ nêm đất giếc tay làm gì vậy? Cái cử chỉ đó thế chúng tôi không phục. Nếu anh em muốn biết công chuyện rắc chúng tôi, anh em có lạ gì mà không hỏi ngay chúng tôi, lại làm một lá mà viết thơ với đăng báo. Có phải mất cái hòa-hiệu của chúng ta cũng làm mất cả không?

Thôi, nói ra ngại lời, chúng tôi xin quay về chuyện khác. Chúng tôi làm việc nghĩa nầy, trước sao sau vậy, giữ gìn đã phương diện để tránh khỏi nghi ngờ. Nếu anh em muốn biết cái lòng sốt sắng của chúng tôi, rán liệu viếng ông Hội-trưởng Nguyễn-văn-Của thì rõ.

Trong anh em chúng tôi đây, phần nhiều là người Bắc, lại có một vài người quê quán ở mấy miền bị nạn. Chúng tôi không những xét tình đồng-chủng, lại còn nghĩa đồng-hương, đồng-quận. Mới vài gia-đình anh em chúng tôi cũng bị một số phận đau-đớn như bà con ở mấy chỗ bị nạn.

Chúng tôi đi quyên tiền, vừa làm nghĩa vừa là cho gia-quyến chúng tôi nữa, chúng tôi hễ lại còn tổng-tán lương-tâm mà mang lòng áy-náy nữa sao? Anh em đã không xét lòng cho rồn đem lời chỉ trích, chúng tôi lấy sở đã thất hiểu.

Nhưng không sao! Vì tiền và sổ quyên đã rảo ở trong tủ-sắt ông N uyễ-tức-Nhuận lãu rồi, anh em nay mới gởi thơ nhực, chẳng tôi cũng có thể rõ nguyên lê lớn lên rằng: Chúng tôi không phải là bưng lừa tỉnh-ba, mà anh em kia — chúng tôi không muốn nói ra đây — anh em tự nghĩ lấy.... Vì chúng mình là bạn đồng sự mà!

Người chủ trương việc lạc quyên
VŨ-VAN-DANG.

Buổi chơi Thể-thảo rất thú-vị để giúp hội Nam-kỳ Cứu-tế nạn dân

Bữa 14 Juillet tới nầy, nhằm lễ ngày lễ CHÁNH-CHUNG, tại Cholon có bày ra một cuộc chơi Thể-thảo rất thú-vị, do nơi «Tổng-Cuộc Thể-thảo Cholon» (Commission Sportive interclub de Cholon) tổ-chức để giúp hội «Nam-kỳ Cứu-tế nạn dân».

Các trò chơi ấy sẽ diễn tại sân banh của C. S. I. C., có nhiều phần thưởng xứng-đáng.

Những trò chơi đã định trong buổi ấy là:

Cuộc đấu cầu tranh hình đồng
Champion-hoàng Kim

Đáng 14 giờ 45. — Cang oc đấu với Palikro.

Cuộc chơi thi tài.

Đáng 16 giờ. — Đua: Chạy bộ trong 800 thước,
Có phẩm vật 110 thước,
Chạy bộ trong 100 thước,
Phóng lao.

Cuộc đấu cầu của hai hội lựu tuyển

Đáng 17 giờ. — Sélection de Cholon đấu với Sélection Militaire.

Vậy ai là người hâm mộ cuộc Thể-thảo vệ giúp lòng bác-ái-nghĩa, phen nhơn kiêm lý nghĩ đến sớm cuộc chơi Thể-thảo rất thú-vị nầy.

Lời cảm tạ

M. Cao-văn-Hỷ và gia-tiêu KÍNH

Lời cảm tạ thân-bằng cố-hữu, chư-bác xa-gần, đã vì nghĩa, chẳng nệ đường xa khó nhọc, đến mà điếu-tang và đưa cửa người chồng mạng, một gái nghĩa thâu, tôi nơi phần mộ.

Vì việc đại-tang đang bối-rối, không ghi chép ông Argenty, phó đe-nu-ăn đốc-lờ-rơ, trong thơ đó kỳ lắm mà không rõ, chúng tôi muốn viết mấy lời để đăng lên báo phân tỏ vài lời cho anh em đều biết, mới chưa hay, mở tờ B. N. N. coi, lại thấy đăng về chuyện đó nữa. Chúng tôi không cần trích trong thơ và báo, những câu gì, vì chúng tôi mà nói rõ ra đây lại thêm đau lòng, chúng tôi không muốn vạch áo cho người xem lưng. Song chúng tôi cũng nên nói mấy lời cùng anh em, vì câu chuyện đã đem lên báo, tất có ảnh hưởng đến thể diện, tư cách và hành vi cần chúng tôi, sau đến danh dự chung cả sở về sau nầy. Anh em chớ phiền nhé!

Mấy anh em! Anh em dầu bạng người nào cũng vậy, đã cùng làm một sở tất có liên lạc với nhau, dầu quen hay không, cũng là tình đồng sự. Sao anh em lại cứ nêm đất giếc tay làm gì vậy? Cái cử chỉ đó thế chúng tôi không phục. Nếu anh em muốn biết công chuyện rắc chúng tôi, anh em có lạ gì mà không hỏi ngay chúng tôi, lại làm một lá mà viết thơ với đăng báo. Có phải mất cái hòa-hiệu của chúng ta cũng làm mất cả không?

Thôi, nói ra ngại lời, chúng tôi xin quay về chuyện khác. Chúng tôi làm việc nghĩa nầy, trước sao sau vậy, giữ gìn đã phương diện để tránh khỏi nghi ngờ. Nếu anh em muốn biết cái lòng sốt sắng của chúng tôi, rán liệu viếng ông Hội-trưởng Nguyễn-văn-Của thì rõ.

Trong anh em chúng tôi đây, phần nhiều là người Bắc, lại có một vài người quê quán ở mấy miền bị nạn. Chúng tôi không những xét tình đồng-chủng, lại còn nghĩa đồng-hương, đồng-quận. Một vài gia-đình anh em chúng tôi cũng bị một số phận đau-đớn như bà con ở mấy chỗ bị nạn.

Chúng tôi đi quyên tiền, vừa làm nghĩa vừa là cho gia-quyến chúng tôi nữa, chúng tôi hễ lại còn tổng-tán lương-tâm mà mang lòng áy-náy nữa sao? Anh em đã không xét lòng cho rồn đem lời chỉ trích, chúng tôi lấy sở đã thất hiểu.

Nhưng không sao! Vì tiền và sổ quyên đã rảo ở trong tủ-sắt ông N uyễ-tức-Nhuận lãu rồi, anh em nay mới gởi thơ nhực, chẳng tôi cũng có thể rõ nguyên lê lớn lên rằng: Chúng tôi không phải là bưng lừa tỉnh-ba, mà anh em kia — chúng tôi không muốn nói ra đây — anh em tự nghĩ lấy.... Vì chúng mình là bạn đồng sự mà!

Người chủ trương việc lạc quyên
VŨ-VAN-DANG.

Cuộc hát làm nghĩa

Theo như lời báo-báo đã nói, thì hôm tối thứ bảy 5 Juillet rồi đây, có một bọn Tài-Tử, hát một tấn tuồng «Vì hiếu quên tình» tại nhà hát Tây Saigon, để lấy tiền mà giúp cho Hội «Nam-kỳ Cứu-tế Nạn-dân». Tối 8 giờ thì cũng chẳng đi lần lượt đến xem rất đông.

Đáng 8 giờ rưỡi, xướng văn kéo lớn, thì có ông Lý-tài-Thọ-Lương là Phó-chủ-Sở bến-bưu, Hội-trưởng Ủy-viên chư Hi-hiến, bước ra xướng đọc một bài diễn-văn như vầy:

Quí ông, quí bà,

Cuộc hát hôm nay đây là cuộc hát làm nghĩa, tưởng khi quí ông quí bà cũng chẳng cần bay đi làm chi, miễn là làm cho được cái nghĩa-vụ của mình, đối với đồng-bào trong cơn đói khó, cho nên quí ông quí bà mới vui lòng đến xem hát đem sang đồng đào nhơ nhẩy, thiệt quí biết dường nào! Bên hội Cứu-tế của chúng tôi hết lòng cảm ơn và kính phục cái lòng hảo nghĩa của quí ông quí bà đó.

Còn những người đã đồng với tuồng trong cuộc hát đêm nay đây không phải là bọn hát nhà nghề, đều là những ay tài-tử mà thôi, ay không phải là bọn hát nhà nghề mặt dầu mong nhờ cái đây công ấy luyện, tập rất đỗi ba tháng trời thì bao-điện xướng ca tưởng khi cũng chẳng nhường chi bọn hát nhà nghề là mấy.

Trong đó lại có bà Trương ớ-i Mme Tư-Xoàn, sẽ đóng hai vai đào nhứt, là người rất rành về điệu ca xướng theo lối kim thời. Lại nhờ có nhiều người lo sắp đặt thông rất-sành điệu; uống ất hay, lớp làng khéo sắp; mà lại còn bảo tồn được phong-hóa cho nước nhà, chẳng để cho đến đỗi lỗi phong bại tục.

Nói cho phải, hôm nay đây lời của chúng tôi chẳng nhờ các ông người Bắc ở Nam-kỳ về lòng rủa giúp, lo sắp đặt cuộc hát, lại lo đi bán vé giùm.

Chớ như phận tôi đây tuổi cao tác lớn, giáp nước cũng thảm niên, nay đã được hồi hưu rồi, lẽ thì tôi phải ở nhà mà an phận dưỡng nhàn, cho thỏa thơi sơi nghỉ vắng cảnh.

Nhưng, nghĩ vì tai-trời mạn nước, hơn mấy muôn đồng-bào ta phải cơn đói rách khốn cùng, nên tôi cũng chẳng quản nhọc nhằn, ra lãnh một phần trách-nhậm nơi anh em mà làm cho được hoàn con nghĩa-vụ.

Qui ông, qui bà đã!

Thế thì bổ bi, nói thương kỳ loại, Rất đỗi là con thú chết nó còn chôn vùi còn biết buồn thương khác thay; huống chi ta đây là người nơi người, lại bà đi nỡ chẳng biết thương đồng loại hay sao?

Vì mấy muôn đồng-bào ta ngoài Bắc, đương cơn đói lạnh, kẻ khác người than; thiệt cái bi-hình thảm-trạng kia, không kể sao cho xiết được. Nghĩ cho cái quang-cảnh của đồng-bào ta hiện đương ngay ngập như vậy, nếu chúng ta mà chậm trễ mợ ngày, thì không biết người ấy cái cảnh khẩn cùng ngay bức, nó lại còn tăng mối lần cho đến đâu lần nữa.

Bởi vậy cho nên, khi chúng tôi vừa mới được phép của quan Nguyên-soái, lấy lòng từ thiện, cho chúng tôi lập Hội Cứu-tế nạn dân; thì lãnh chúng tôi lập tức đánh dây thép liền ra cho hãng rượu Đông-Pháp tại Nam-định mà mua chịu 150 tấn gạo, tính ra giá bạc thì nhằm gần 2 muôn rưỡi đồng, để phát liền cho dân hai tỉnh Thái-bình và Nam-định, đặng mà cứu cấp cho kịp kỳ. Ngoài cái số gạo mua đó thì còn của hãng rượu Fontaine lại cho thêm 5 tấn.

Ông Trần-trinh-Trạch là đại-diện-chủ ở Bạc-liêu lại cho 30 tấn, tính ra giá bạc cũng gần trót 5 ngàn đồng nữa mà ông còn gởi cho thêm 3 thuyền đồng bạc nữa; khi ông Trạch là một người rất nhơn-từ và quảng-đại, thì lẽ nghĩa thì vui làm, không chờ ai nhắc nhở.

Còn như hai ông bà Lê-phát-An cũng vậy, cũng là một nhà từ thiện đáng kính, đáng khen: vì hai ông bà đã gởi cho Đức Chu ngoài Bắc, một muôn rưỡi đồng, để cấp Đức Cha bổ thí cho nhơn dân; mà hai ông bà lại còn gởi thêm một ngàn đồng để giúp cho Hội Cứu-tế của chúng tôi là khác nữa.

Lại còn bà Lê-thị-Ngôi ở Bến-tre, gởi cho 1000$00, ông Benoit Lê nên-Châu, cũng cho 500 đồng. Nhưng cũng còn nhiều vị, kẻ thì cho nhiều bấy chục mới trăm, người thì cho tới đôi ba trăm cũng có.

Lại cũng nhờ có chư quí bà, trong Ban Cổ-sửu Phụ-nữ, đã hết lòng sốt sắng, đi đi đứng mà quyên tiền; còn nhứt là quí ông nơi mấy Hội ngành ở trong các tỉnh, cũng đến hết dạ hết lòng, cùng là sáng khẩu nhọc, rằng sẽ xin đồng thành, lớp thì bác ái, các sở cang các hãng buôn mà cũng sở hữu-hướng; từ Saigon Cholon cho đến khắp trong Lục tỉnh Nam-kỳ, đều đâu cũng ở lòng hảo nghĩa, chung sức giang sơ, cứ lần lượt gởi sẽ cho Hội Nam-kỳ Cứu-tế nạn dân, cho đến ngày nay thì cũng đã được một số bạc rất to rồi.

Hôm nay Hội chúng tôi đã trở xong hơn hai mươi mấy ngàn đồng, về tiền mua chịu gạo của hãng rượu Đông-Pháp hồm trước đó.

Còn từ đây về sau, Hội của chúng tôi, hễ lãnh được bao nhiêu thì gởi đem gởi cho nhà Banque; để phòng ngộ em, hễ loạn là xe rao, hoặc Trung, Nam, Bắc 3 kỳ, hễ chỗ nào có rải ro xảy đến cuộc tai bằng thình lình; thì sẵn có số bạc dự trữ nầy, Hội chúng tôi sẽ đem liền ra mà cứu tế, thì tiện tiệp biết dường nào! Khỏi phải mang cái tiếng: để cho nước tới trốc mới nhảy.

Thưa quí ông, quí bà,

Nay giờ tôi nói cũng đã nhiều rồi, xép tôi xin dứt lời, mà đã cho qui ông qui bà xem hết.

Ông đọc vừa dứt lời, công chúng đều vỗ tay.

Tòa-án Cantho xử vụ biển-lãnh

Hôm bữa 26 Juin vừa rồi, tòa-án Cantho đã đem vụ biển-lãnh lâu nay ra xử.

Sau khi cãi-cọ hỏi xong, bèn tuyên-án như sau nầy:

Nguyễn-văn-Tứng, quản ở Vĩnh-xuân (Cantho) bị 6 tháng tù;

Nguyễn-văn-Giàu, quản ở Vĩnh-xuân (Cantho) bị 6 tháng tù;

Nguyễn-kỳ-Lan, quản ở Vĩnh-quản (Cantho) bị 6 tháng tù;

Nguyễn-văn-Dài, quản ở Vĩnh-xuân (Cantho) bị 6 tháng tù;

Nguyễn-văn-Thinh, quản ở Vĩnh-xuân (Cantho) bị 10 tháng tù;

Nguyễn-văn-Hoạt, quản ở Vĩnh-xuân (Cantho) bị 6 tháng tù;

Phan-thanh-Trực, quản ở Vĩnh-xuân (Cantho) bị 8 tháng tù;

Cao-văn-Hạnh, quản ở Phước-thới (Cantho) bị 4 tháng tù.

DIPLOME d'Etudes Primaires Supérieures Franco-Indigènes

Session du 30 Juin 1930

Admis définitivement

CENTRE DE SAISON

Candidates

Nº		
140	Nguyễn-thị-Kiều	P
150	Nguyễn-ngọc-Ái	A. B
151	Nguyễn-thị-Ba	A. B
152	Lam-thị-Bé	P
153	Trần-thị-Cam	B
155	Nguyễn-thị-Chau (S)	B
156	Nguyễn-thị-Chau (D)	A. B
157	Trần-kim-Hỉ	A. B
158	Lê-thị-Chín	P
159	Trần-thị-Co	P
163	Trần-thị-Dau	P
164	Phan-thị-Hai	A. B
165	Châu-thị-Heo	P
166	Nguyễn-thị-Hoa	P
167	Nguyễn-thị-Hoi	A. B
168	Thi-Kimi	A. B
169	Lê-kim-Lang	A. B
171	Nguyễn-thị-Loi	A. B
172	Võ-thị-Ly	P
173	Nguyễn-thị-Nhan	A. B
174	Lê-thị-Muoi	P
175	Nguyễn-thị-My	A. B
176	Nguyễn-thị-Nhi	P
177	Du-thị-Ngan	P
180	Lê-thị-Sa	P
182	Huỳnh-thị-Que	P
184	Ung-thị-San	P
190	Lê-thị-Vui	P
193	Nguyễn-thị-Vinh	P

Candidats

197	Võ-văn-Jacques	P
199	Trần-cửu-Xen	P
200	Trần-văn-Nhan	A. B
204	Nguyễn-văn-Dật	P
209	Lê-văn-Chuan	A. B
214	Lê-văn-Cam	A. B
215	Trần-văn-Chiêu	A. B
216	Trần-văn-Dong	A. B
217	Nguyễn-văn-Duoc	A. B
223	Hồ-quang-Sơn	P
229	Lam-hoai-Can	P
233	Huỳnh-trọng-Nhơn	P
234	Nguyễn-văn-Ba	P
236	Trương-Can	A. B
236	Nguyễn-di-uan	P
237	Phan-văn-Phu	P
240	Nguyễn-văn-Kiem	P
241	Lê-văn-Chi	P
241	Trương-văn-Cu	P
245	Võ-văn-Thom	P
247	Lê-văn-Beo	A. B
253	Ngu ên văn-Tinh	A. B
251	Lê-văn-Thoi	P
254	Nguyễn-văn-Chương	P
256	Nguyễn-văn-Thiêm	P
259	Lê-văn-Dong	P
262	Nguyễn-văn-Thon	A. B
264	Trương-văn-Lanh	P
267	Nguyễn-văn-Dung	B. A
268	Dao-kim-Van	A. B
270	Vương-Duc	P
276	Lê-văn-Thoi	A. B
278	Trương-văn-Giac	P
280	Nguyễn-văn-Loi	A. B
281	Lam-phanh-Hiep	P
282	Nguyễn-văn-Tai	P
283	Ly Henry	A. B
285	Ngo-văn-Ngo	A. B
295	Vương-ngọc-Ten	P
296	Cao-quan-Thiet	P
301	Dat-công-Ky	P
304	Huỳnh-văn-Thanh	A. B
307	Nguyễn-văn-Thuan	A. B
309	Nguyễn-văn-Tai	P
311	Huỳnh-ngọc-My	A. B
313	Nguyễn-văn-Sam	P
321	Nguyễn-va -Tam	P

Candidats

345	Liong-van-Moi	A. B
346	Nguyễn-văn-Khuong	A. B
347	Trần-văn-Ap	A. B
350	Trần-văn-Nhi	B
352	Dao-ba-Huan	P
356	Phan-văn-Phut	A. B
357	Phan-văn-Nhut	B
358	Duong-minh-Châu	P
360	Dao-ngoc-Dong	A. B
361	Trần-cong-Duy	P
362	Phan-văn-Hay	P
364	Phan-thanh-Ngan	B
366	Nguyễn-văn-Ban	A. B
367	Nguyễn-dinh-Mang	P
368	Nguyễn-văn-Tuong	B
369	Võ-văn-Vi	P
370	Trần-văn-Vinh	B
371	Nguyễn-văn-Nhuong	A. B
373	Trần-cong-Thi	P
375	Trương-văn-Niem	P
382	Dang-van-Chung	A. B
384	Trần-văn-Minh	B
386	Nguyễn-thế-Chuong	P
388	Phan-văn-Chuong	A. B
390	Viết-Quoc	P
394	Nguyễn-văn-Chanh	P
396	Trịnh-quang-Lai	A. B
410	Nguyễn-văn-Lang	A. B
416	Nguyễn-văn-Que	P
425	Phạm-đai-Hung	A. B
426	Le-van-Soai dit Thuy	P
430	Duong-ngọc-Hiep	P
432	Huynh-van-Ty	A. B
435	Nguyễn xuan-Quang	A. B
436	Trần-văn-Rang	P
439	Nguyễn-văn-Thieu	A. B
444	Trần-văn-Khe	P
448	Phan-văn-Dau	A. B
448	Nguyễn-văn-Tri	P
451	Le-ngoc-Manh	A. B
453	Nguyễn-ngọc-Thiên	A. B
454	Trần-văn-Luong	A. B
455	Nguyễn-hoa-Thai	A. B
459	Trần-văn-Dinh	A. B
464	Tran-Thai	P
465	Ly-vinh-Khuoc	P
466	Ta-trung-Tinh	P
467	Bui-van-Khanh	A. B
468	Pham-van-Nhieu	P
469	Nguyen-van-Lan	P
470	Tran-van-Huong	P
471	Nguyen-Pascal	P
472	Duong-van-Hien	P
473	Vo-van-Qui	A. B
475	Phan-van-Thanh	P
477	Duong-tan-Vang	P
482	Ho-van-Muon	P
486	Huong-ngoc-Vinh	P
491	Tran-van-Thanh	P
491	Le-phan-Ban	P
493	Vo-van-The	P
494	Tran-van-Chuoc	A. B
497	Tran-van-Minh	A. B
499	Huynh-van-Tan	P
500	Tran-ba-Lac	P
505	Pham-van-Trinh	P
509	Tran-van-Thai	P
513	Nguyen-trung-Long	A. B
514	Du-ngoc-Tu	P
515	Ho-van-Duc	A. B
518	Pham-cong-Do	P
533	Le-ba-Khai	P
534	Huynh-khi-Truong	P
536	Truong-dang-Thinh	A. B
540	Tran-van-Thoi	P
542	Doan-van-Mai	P
544	Le-van-Ba	P
548	Nguyễn-văn-Quan	P
553	Pham-phuc-Tuy	P

LE PRESIDENT DU JURY.

Bữa nay thứ năm 10 Juillet là ngày Tiểu-thuyết:

THẬP BẮC NIÊN TIỀN

KIM-LIÊU HÀM OAN

khởi ra đời, đăng nơi trương nhì.

Nên lưu-ý mà xem từ đầu mới rõ được sự-tích ly-kỳ và thú-vị của bổn Tiểu-thuyết nầy.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường, Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ. Báo scan từ microfilm của Đại Học Cornell.

Việt-Nam Công-Ty bảo hiểm xe hơi

Hội nào danh số vốn 800.000 $

Hội quán ở số 54, 56 đường Pellerin. — Saigon

Dây thép tắt: ASSURANA. Dây thép nói: 748

1° BẢO KÊ XE GIÁ HẠ HƠN HẾT

2° KHI RỦI RO BỒI THƯỜNG MAU LẮM

Ruou hiệu DUBONNET

Rượu bổ và dưỡng lấp sức lực lại

Trong giờ tốc giả uống rượu DUBONNET thì trước giờ ăn cơm một khắc đồng hồ

Etablissements Cherrière. Buveurs et Garriguenc, Agent.

TRỤ Ở NG PHỤ-HUYNH

Boulevards Lacaze et Armand Rousseau (Ngã-sáu) Chợ-lớn

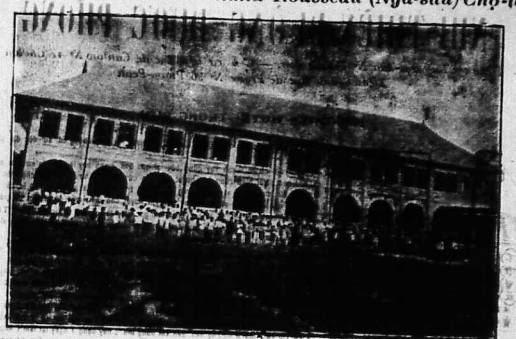

Tựu trường: *le 1er Août 1930*, bảy giờ rưỡi sớm mai nhằm ngày mồng 7 tháng sáu nhuận.

Ai-tín

Tiếp được tin ái-phối rất đ., bà vương phu PHẠM-VĂN-NHIỀN, *tức là Marie Dương-thị-Tố, một từ trần hồi ngày 8 Juillet 1930, tại tư-thất ở đường Bd Armand Rousseau (Cholon).*

Bà hưởng thọ được 78 tuổi.

Lễ táng đã cử hành hồi 6 giờ sáng nầy, có làm lễ tại nhà thờ Ste Jeanne d'Arc.

Báo Lục-Tỉnh Tân-Văn xin kính tới phủ đại vu cùng gai-quyến và cầu xin cho hương-hồn Bà Cụ được về nơi cõi Thọ.

L. T. T. V.

XIN LƯU Ý

Về phần lợi có gắn-bó cho các ngài hay chỉ nên dùng những đồ phụ-tùng có giấy kiểm CITROËN *mà thôi.*

Ai tậu xe cũng chỉ nên dùng những đồ phụ-tùng đã thối khắc lo chi hết.

Chỉ có một mình hãng Etablissements RAINIER *d'Indochine, thay mặt cho nhà máy* CITROËN *có ĐỦ bộ các đồ phụ-tùng đó và bao bết hết thảy cho các ngài.*

VỀ VIỆC TẢI CHÁNH

GIÁ BẠC

Hanoi, le 10 Juillet 1930.

	Mua vào	Bán ra
Nhà nước	100.00	100.00
Ngân hàng Đông-pháp	9 92	9 92
Banque Franco Chinoise	9 92	9 92
Banque de Saigon	9 92	9 92
Financ. Corp. et C.	9 92	9 92
Hongkong Shanghai	9 92	9 92
Chartered-Bank	9 92	9 92
Soc. Generale de Crédit	9 92	9 92

MỄ GẠO

Giá chỉ đến ngày mai. Cholon, bao lâu lớn giá lên 100 thùng.

	Par poids Par de 68 k.	Par 100 k.
Vinhlong	6810	12.48
Caogon	5.35	7 76
Baisau	5 80	8 79
Basiliet	5.30	7 79
Gạo trắng thường	5.10	7.50
Gạo 40 thường	5.00	7.42
Namvien Gạo trắng	5.75	7.48
Gạo đỏ		

CẦN DÙNG. — *Một người thợ tiện và một người thợ hớn (soudeur au chalumeau) cho thiệt giỏi tại tường xe lửa* DI-AN.

Muốn chữa khỏi bịnh

Sốt-rét-cách-nhựt và bịnh

SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC

nên uống thuốc

QUINOFORME

Thuốc-bổ, Thuốc-viên và Thuốc-bánh

Chất hảo học đã khởi đăng ở trong các thuốc-dẫn Đông-pháp

Gửi bán ở các hàng thuốc tây.

Labora. LACROIX. 37, Rue Pajol, PARIS

Da mặt còn tươi tức 40 tuổi

Người đẹp-da dùng phấn sáng (crème fraîche) và dầu ô-liu (huile d'olive) bao chà rồi, thì da mặt được tươi nhuận như trước lúc xuân thì. Vì đã mất thì giờ làm lên sự chọn Crème Tokalon tốt hảo hạng, vì nó làm cho da mặt mất thì gian trở thành lại trẻ, nó làm cho gò má tân lại, tươi nhuận và sáng lòng và nghe cho khỏi bị giun, bọ, nghẻ lác không lựa.

Bổ chế tạo TOKALON có để bán trong các tiệm buôn.

Internat

« HUỲNH-KHƯƠNG-NINH »

GIADINH

Học-sanh trúng tuyển kỳ thi Sơ học 10 Juin 1930.

1.	Đinh-văn-Ba	Sadec	26.	Nguyễn-Ngọc-Lương	Vinhlong
2.	Phạm-văn-Ba	Giadinh	27.	Trần-văn-Lắm	Vinhlong
3.	Trần-văn-Be	Tanan	28.	Tạ-kim-Lợi	Saigon
4.	Nguyễn-văn-Bảy	Baichan	29.	Trần-h.-Mừng	Tanan
5.	Trần-ngọc-Bình	Mytho	30.	Dương-văn-Năm	Vinhlong
6.	Lê-văn-Cảnh	Sadec	31.	Huỳnh-ngọc-Sơn	Giadinh
7.	Nguyễn-văn-Cảnh	Mytho	32.	Lê-văn-Nghi	Bienhoa
8.	Trần-thái-Bình	Longxuyen	33.	Sử-Tú-Nhơn	Thudaumot
9.	Phan-văn-Châu	Saigon	34.	Trần-thế-Xương	Cholon
10.	Lâm-văn-Châu	Travinh	35.	Nguyễn-văn-Nhơn	Thudaumot
11.	Huỳnh-văn-Chương	Sadec	36.	Lê-văn-Đợi	Giadinh
12.	Nguyễn-văn-Công	Cholon	37.	Trần-tấn-Phát	Bienhoa
13.	Thái-Du	Bentre	38.	Trương-văn-Sanh	Bienhoa
14.	Đường-ngọc-Da	Baclieu	39.	Nguyễn-văn-Tài	Tanan
15.	Nguyễn-văn-Đạt	Saigon	40.	Sử-Thọ-Tường	Vinhlong
16.	Lê-văn-Đề	Bienhoa	41.	Bùi-văn-Thành	Giadinh
17.	Võ-văn-Đồ	Vinhlong	42.	Trần-văn-Thọ	Sadec
18.	Châu-văn-Đức	Mytho	43.	Lê-Thọ	Tanan
19.	Lê-văn-Đức	Baclieu	44.	Bùi-thành-Thuở	Cantho
20.	Nguyễn-văn-Giáp	Bentre	45.	Nguyễn-văn-Tỉnh	Tanan
21.	Nguyễn-văn-Hại	Bentre	46.	Ngô-Phi-Trân	Biênhoa
22.	Trần-văn-Hải	Cholon	47.	Phu-Quốc-Tuy	Cantho
23.	Hồ-văn-Hay	Rachgia	48.	Huỳnh-văn-Vàng	Giadinh
24.	Phạm-ngọc-Hiệp	Sadec			

NGÀY TỰU TRƯỜNG : 1er Août 1930 nhằm ngày mồng 7 tháng sáu nhuận Vquảng.

Học trò trong phải có mặt tại trường chiều 31 Juillet.

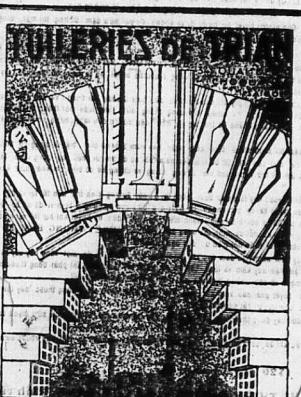

Téléphone 9.32 Boîte postale 108

Ngói làm bằng máy
dùng 15 và 22 miếng mỗi thước vuông
Gạch, gạch lát Lê-phông
Ngói phong nóc nhà
Ống thông nước dùng về sở cao-su

Cours Indochinois d'études par Correspondance

PENDANT VOS VACANCES

Continuez vos études et perfectionnez-vous

Préparation à tous concours et examens, concours admissions tts

Cours spéciaux de Commerce, de Français, d'Anglais, d'Allemand. et d'Algèbre

Ecrivez M. Gutzeznec, C. I. E. C. 3, Rue des Frères Schneider. Boîte postale : 84 — HANOI.

Giá như

trong cuộc thương-mãi, lâu nay có bán món đồ mới chi rất tiện và rẻ hơn món đồ ta quen dùng, ta thấy và biết rõ như vậy, không lẽ ta không mua món đồ mới đó mà dùng thế cho món xưa hay sao?

Như dây, có trên bốn năm nay, tôi có một cách dạy chữ Pháp (gởi bài đến nhà) cho người lỡ hội, rất tiện, rất lẹ, rất tắc như mũi tên dâm ngay vô giữa bia; mỗi năm, hơn 400 người nhờ cách dạy nầy. Không lẽ chư-vị nào muốn học, khi xem quảng-cáo nầy, dành lòng bỏ qua dịp nầy hay sao?

Nếu muốn học cho tiện hơn cách gởi bài đến nhà, thì nên mua sách **TÔI HỌC CHỮ PHÁP** (ký in lần thứ nhì), quyển nhứt giá 0$70, quyển nhì 2$00, mỗi quyển thêm 0$16 tiền cước.

Tôi có dạy học đêm tại Saigon; hãy hỏi thăm.

P. Roussel, boîte postale 48, Cholon.

Mới mới mới

Tiệm M. François Sự 68, Bd Bonnard Saigon mới cho hay là tiệm mới lại nhiều lắm nhứt là hột nhỏ. — Có hột bông lai kim thiệt sạch nước thiệt tốt lối 2000$ một đôi, xin mời qui Bà qui Cô mau mau lựa trước giờ xử Khỏi lo.

Kính mới.

Feuilleton n° 1

Du 16 Juil. 1930

KIM-THỜI DI SỬ

Thập bác niên tiền

KIM-LIÊU HÀM OAN

Đất Việt có ba kỳ, mỗi kỳ có một thương-khẩu lớn : Nam-kỳ, Saigon ; Trung-kỳ, Tourane ; Bắc-kỳ, Hải-phòng. Thương-khẩu Hải-phòng chẳng kém thương-cảng Saigon, vì hoa, nhiều tàu-bè cũng đều đậu đó, tại bến ấy hết ; cũng như hoa chiếu hàng-hóa về Nam đều cất tại bến Saigon vậy. Nhưng mà thật-thà, Hải-phòng chưa mấy mặn xinh đẹp bằng Đông-kinh (Hà-nội). Hải-phòng sánh với Hà-nội, thì chẳng khác nào, Mỹ-tho sánh với Saigon ; dân rặng thành-phố Hải-phòng rộng lớn hơn Mytho và thương-mại vận động cũng hơn Mytho nhiều. Bởi vậy Hải-phòng lại còn hơn Mytho một đều nầy nữa, là ra khỏi thành-phố, thấy giữa đồng trống, hai bải đinh lớn, ý nghĩa lắm khâm, tục-gọi anh-em bạn cột-chèo. ở gần nhau, thờ-tác nhau sớm tối. Đinh-Nguyên có tánh tốt, không nhưng tốt với vợ con thôi, mà tốt với mọi người, hàu trẻ-già đều yêu-mến. Ngặt có một đều, giờ liêm-sỉ, hết chức phụ-mã rồi thôi, ở rồi ở không xu-xi chơi bời chẳng chịu làm ăn sinh lợi. Tực-rằng một miếng ăn lỡ núi lỡ non, huống hồ gì một đỉnh như đỉnh Đình Phò-mã. đã quen tánh ăn-xài lớn, tối-tớ lại đông, dầu sự-nghiệp lớn cách nào, lâu ngày phải lụn. Chẳng phải như vợ chồng em là Hoàn-Thắm với Kim-Liêu, dời về Hải-phòng ở an rồi, lo cất phố cho mướn, sắm ruộng sắm vườn, hùn lập nhà Băn, hùn lập hãng tàu đưa khách. Nhờ vậy mà Hoàn-Thắm càng ngày càng giàu thêm ; Đình-Nguyên càng ngày càng xe-nới. Sẻ-sửi đến đỗi, trở nên nghèo, phải cầy nhờ cuốc mướn ; thế mà lấng-lẻ-gia-không đổi dáng ; cũng phải giữ mực như thường, không dám để cho kẻ ở trong nhà hay, mà lũng bay ngoài ngõ. Kim-Mai có thuở, tới ngày sanh một gái ; chẳng may, con vừa lọt lòng mẹ, mẹ lại bỏ mình. Lo chôn-cất rồi, Đình-Nguyên lo nuôi con, đặt tên là Kim-Xuyến. Thế nhà càng ngày lại càng thêm khuẩn-bách hơn xưa. Dịp đâu, bèn đình Ngân Phò-mã, Kim-Liêu cũng bị cảnh một gái, đặt tên là Kim-Ngọc. Lẻ gì vợ chồng có con như cá gặp nước rồi, tình-nghĩa vợ chồng càng thêm khắn-khít ; cái nầy không, không con thì vợ chồng thương-yêu nhau, hòa-thuận nhau, không sao tất cả ; khi có con rồi, Hoàn Thắm lại trở-tánh chơi bời, rửu-điếm trà-đình, nguyệt hoa, bốn nguyệt. Bỏ mịch rượu về có hơi xoàn-xoàn rồi, thì giờ không bỏ, mở không thả, sấp vợ nói cũng không nghe, đuổi cũng không chịu, chẳng còn DIRE KE gì là đánh phò-mã, cái trớn-ngạo Bộ Kim-Liêu bây lâu làm bộ thua thiệt oan-ức, nhường chồng. Hoàn-Thắm đã chẳng nghe, lại còn, mỗi khi vợ khuyên, nói trận lôi đình, quở mắng. Rồi sức khuyên lơn không động, bà Kim-Liêu ngã lòng ; gia đạo bất hòa, ai ra đàng nấy. Chung cho một nhà mà ăn hay ở, ngủ hay ngũ, không ai nói tới ai nửa hết. Bà cũng hằng than-thở với kẻ tâm phúc trong nhà là lão Quản-gia Tạ Quăng, với lão làm vườn Điền-Bọo ; mà nhứt là với Phò-mã Đình-Nguyên là anh rể, rồi khi đến hỏi bạc hỏi tiền, bà cầm ở lại nói chuyện cả một hai giờ đồng hồ chưa dứt.

(Còn nữa).

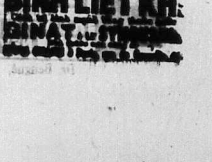

Hãy dùng phân tro hiệu « CON-CÁ » thì huê lợi tăng bội phần

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Tân № 145 Cantonn. — Chỗ rời bên Rue de Canton № 47 Cholon
Tiệm ngành Rue de Praire № 96 Pnom-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thí nghiệm rồi, bảo không có sự độc địa chi trong thuốc cả.

Trăm nước thanh sự cũng bởi tại nơi đứa mạnh hay là yếu, đe nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cứng trong nước và bền chặt gốc tại thân là giống rất mạnh mẽ, vì nay dương lúc chiến tranh nên là phải gắp mà lo tới cho thể sức cho nên chậm trễ phải lo cứng bền khí huyết cho lắm, mới đáy trong bế-giới đã mệnh mang, muốn việc cứng phải lấy sự chắc làm gốc. Vậy thì có thứ thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU là thuốc rất bổ huyết của cần là và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm bất sức mới đặng thuốc nầy.

Người ăn yếu đa mật như giấy thì biết rõ phận huyết đã hư rồi vậy uống sức HUYẾT-TRUNG BỬU hầy hữu thì đa thử trở nên đỏ, sắc mặt tự hồ khi chưa từng thuốc nầy thì lấy kim chỉ trên đầu ngón tay ra máu ít mà ẩn trên miếng giấy, xem cho sắc máu thì nào rõ đỏ khi uống thuốc: đặng 7 ngày cũng làm như trước ở chỗ mà, hễ trên giấy thấy sắc máu trở nên đỏ tươi có đặng được lâu thì mặt hưu khi chưa uống thuốc còn khi mình chưa uống hầy đi cân thử cho biết đến khi dùng hư có đặng thấy thì cả rặng thêm nặng cân, còn khi chưa uống hầy cảm vật chi nặng trên một yến giờ là thử coi sức mạnh đường nào đến khi uống thứ nầy đặng 7 ngày tại làm y như vậy cân hử vật lấy gì lên nhẹ không biết nặng, vậy thì phải biết thuốc HUYẾT TRUNG BỬU hầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Còn như người mắc huyết khang đặng dậy đó đi muốn nói chuyện nếu uống thuốc nầy, thân khí cấy đó cả hai bốc mạnh mẽ đặng lên 3, 4 giờ không nhàm mà rất vui vẻ vậy thì phải biết rằng thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU rất hay và quí báu là dường nào.

Còn người huyết hư bước đi ra không được nữa đặm đực thái quá thì lần hồn đã làm sự, bị tiến nguyên lạnh, nang thuốc HUYẾT TRUNG-BỬU sẩu bầy bữa thì thêm tinh thần những chứng bịnh nói trên đó đều phải biết sức hay dường nào.

Lại còn thí nghiệm người vì ít sữa không tốt uống thuốc nầy sẩu bầy ngày tại người vì có sữa hơn 3 phần khi trước và tốt, còn người đơn bổ đường giáp tháng khi bầy, khi trước khi sự lâm dai bụng hoặc ra nhiều làm bằng không dứt, uống luôn một tháng thì huyết sẩu lắm nên có lợi và đặng ngày không đau bụng còn uống luôn mới tháng chẳng hề trái sự: ăn đặng đều nói đó đều làm chứng rõ thuốc HUYẾT TRUNG BỬU thêm phần huyết rất bầu là dường nào.

Thường khi con nít no mắt sữa thì ngài hèn thiếu đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đen năm tuổi nó chợ biết đi đứng rõ biết bịnh ấy à thì khí huyết chưa đủ hoặc bịnh cam tích cũng bởi đó mà ra, như con nít từ bé bưởi đến năm tuổi nó đã ăn rồi phải cho uống thuốc HUYẾT-TRUNG-BỬU 1 muỗn cà phe mỗi ngày 3 lần pha với nước ấm thì trở nên mạnh nó sướng cứng và chẳng hề có bịnh chi khác như khi còn nhỏ máu đều đủ đến già nó không hay đau đớn.

Một người đơn bà đường không kín đứng, hoặc khi trời khi sự: hay làm đau bụng, uống thuốc nầy thường kinh trở nên tốt lại và đặng thai, còn ai đứng người đơn bà có thai uống thường tới khi sanh đẻ mau mắn và có sức mạnh, lại ngày sau đứa con ấy cũng đi bịnh vì đã có bổ đường khí huyết trở thì cái sữa của người đơn bà trở nên tốt cho con nít bú tự nhiên nó phải mạnh mẽ, còn người đơn bà huyết khí hư thì sanh rầu buồn lo lắng nằm ngồi không yên lại cơm nước hửng lắm, làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc HUYẾT TRUNG BỬU thì huyết tốt lại, càng tỏa khắng hửng lắm, khỏe khoắn trong mình và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Còn người tuổi trẻ ngồi tiền thân và ngồi hậu thân suy kém nam việc dâm dục khí huyết hao kém, sanh ra đi mệt vàng hay xây xẩm tối tăm đau trong lồng đến gối tay chơn yếu đuối phải lắc tai ù cơn và lạnh thận suy kém và lòng cái ốc tâm ra là tại lòng bổng thì phải uống thuốc nầy đặng một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và lần lần nó có sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Một người học hành khi phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải nao kém sắc mặt như giấy trắng, như độ-sự dùng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh mẽ và khí huyết đầy đủ lại có nở nang lành vóc con người rất nên xin đợp.

Một người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối hay dùng thuốc nầy thì tự nhiên tốc xanh và rất đơn lại, có sức mạnh đa lắm hết ăng, thường ngày thêm sức già trở nên trẻ.

CÁCH DÙNG: Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc ăn rồi mới lắc 1 muỗn ăn xúp, vậy khuấy nước ấm ấm mà uống.

Giá mỗi ve nhỏ. . . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG Ỷ-sĩ VI-TẾ-SANH, kính cáo.

Lời bố-cáo cho những nhà muốn dự cuộc đấu-xảo thuộc-địa tại Paris năm 1931 được biết

Những vị nào hay những hội nào muốn dự cuộc đấu-xảo thuộc-địa vạn quốc tại Paris năm 1931 tới đây, thì xin cứ do nơi Phái viên Nam kỳ về cuộc đấu xảo ấy (*Délégué local de la Cochinchine à l'Exposition*) là M. Eutrope, Thanh-tra Chánh-trị, ở số 6, đường Colombert Saigon ngài sẽ bày biểu các đều cần ích cho. Các đơn từ xin dự cùng giấy-má cần dùng, thì phải gởi ngay cho Phái viên ấy trước ngày 30 Septembre 1930. Nếu để quá ngày ấy thì định quyết không thâu nhận nữa.

RƯỢU PIPPERMINT

ĐỔI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

Rượu nầy uống mát khan tiếng và tiện.
Làm bằng đường tin anh.

BÀ CHÚA HƯỞNG CRÈMES BẠT-HÀ.

Pha lộn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm.
Hãng cất ra từ năm 1796 ông GET FRÈRES ở thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

BAUME BENGUE
Guérison Radicale de
GOUTTE-RHUMATISMES
NEVRALGIES
Dr. Bengué, 16, Rue Bolin. - Paris.

Việc hôn-thú ngày xưa và việc hôn-thú ngày nay

Theo cái tục lưu-truyền của ta, việc hôn thú cần người ta rất là quan thiết, con trẻ mới độ 13, 14 tuổi cha mẹ để lo tính đến việc dựng vợ gả chồng, coi việc ấy là cái trách-nhiệm rất quan hệ của người làm cha mẹ. Ấy vì từ mà việc hôn thú ở xã-hội ta xưa kia vẫn thường xảy, (phần nhiều trong vòng hai-mươi), cái lục tảo hôn của ta nguyên nhân vì thế. Tục ấy hay hại đó, có ích hay là có lợi trong mấy năm nay, cũng để nhiều người bàn nói đến rồi. Ở xã-hội ta bây giờ, một là vì cái văn hóa của Âu-tây đã truyền bá sang, hai là vì văn-minh vật-chất tiến bộ, đường mưu-sanh ngày thêm khó khăn, tư tưởng của người ta đã khác xưa, về việc hôn thú cũng đã có nhiều điều thay đổi.

Bạn thiếu-niên học-sanh của ta bây giờ, những cận con mà giáo có sang trọng, dẫn rằng việc mưu sanh không phải để ý đến, nhưng vì cái thi-giờ theo học rất là cấp bách, sự rằng có vợ có con, tất có nhiều điều bận rộn mà trở ngại đến học hành, những người con nhà gia-tư thường thường trở xuống, thì để vì thì giờ bó buộc, không muốn làm ngăn trở đến việc học hành, lại thấy đường kinh-tế ở trong gia-đình không được dồi dào, không muốn có vợ có con, thêm một mối phiền lụy cho cha mẹ. Vì có ấy mà con trai bây giờ, tự những người việc học đỗ đang, xong đi đường ngoài tối tỉ tỉ không kể, còn những người muốn theo học cho thật đến nơi đến chốn, thì man rợ cũng phải đến hai mươi làm hay là ba mươi tuổi thì nghiệp học mới thành, khi đỗ đạt xong rồi, thì man rợ cũng phải dần bầy tâm hay là một vài năm mới bàn đến việc cưới hỏi, nói đại-khái thì con trai tất đến ngoài ba mươi tuổi mới lấy vợ. Những nhà quan trường và những nhà phong phú ở các nơi đỗ hội, tất phải kén lấy rể sang, tất phải kén những người đỗ đạt to, nhứt là các bằng tốt nghiệp ở trường Cao-đẳng Đông-pháp (tức là các quan tham quan đốc). Hạng người ấy ít ra cũng phải hai mươi tám, hai mươi chín tuổi trở lên, mà con gái thì từ mười sáu cho đến hai mươi là tuổi xuân xanh, việc cưới hỏi nên ở trong cái thời kỳ ấy, nếu ra ngoài vòng hai mươi thì đã hơi có tâm trễ mà thành ra lỡ làng. Cứ theo ta có câu: « Trai ba mươi tuổi đương xuân, gái ba mươi tuổi đã toan về già », thật tình quả có như thế. Vì có ấy mà việc phối hiệp của những người phú qui bây giờ thường thường chồng hơn tuổi vợ rất nhiều (chồng hơn vợ ít ra cũng đến mười tuổi, lại có người chồng hơn vợ đến mười lăm tuổi, chồng ba mươi hai, vợ mười bảy, hơn đến mười bảy tuổi, gần gấp đôi tuổi nhau, nhưng đó là số ít không kể), không được tối đời vừa lòng, đó thật là một việc đáng phàn-nàn.

Hiện nay nước ta, văn-hóa và phong-tục ở phương Tây tràn trề sang càng ngày càng rộng, đã nhiều người hiểu lắm chữ nam nữ bình quyền, chữ tự-do hôn thú, mà cái cách thức con trai con gái đã không nghiêm nhặt lắm như xưa, lại thêm nỗi vợ chồng tuổi không cân nhau, lớn nhỏ xông-lịch, tính-ái tất không được nồng-nàn, rồi sanh ra những việc ong ve trăng gió, sự bỏng mối mối hạnh-phước của gia-đình, phá tan mối nền phong-hóa của xã-hội, cái việc xấu xa đã mai ấy, sự thấy rất luôn, nguyên-nhân khác tuy càng còn nhiều, mà cũng có một phần tại đó.

Cổ người nói: « Thế giới là cuộc tiến-hóa, cứ coi bọn mà bước lên. Xưa kia ở xã-hội ta theo cái chế-độ gia-tộc, thì cái chủ trọng về sự nhồng, vợ chồng có xứng hiệp có hòa thuận thì gia-đạo mới hưng long, đó là việc cần thiết thứ nhất của người ta, đủ mưu mối hạnh-phước của loài người, và làm cách sanh-tồn ở trong xã-hội. Đến bây giờ thì thời thế đã thay đổi, cách sanh-hoạt của loài người đã khác xưa, cái chế-độ gia-tộc đã gần gần muốn phá bỏ, cái sự hôn thú chỉ là một sự khoái lạc về sự ăn chung của loài người có lẽ gì làm quan hệ và cần thiết cho lắm. Vậy bạn thiếu-niên nam nữ đời nay, người thì muốn theo cái độc-thân chủ-nghĩa, người thì vì việc kết hiệp không cần phải đòi lên xướng cần, đó cũng bởi thời thế xoay vần, sức người không thể ngăn trở được, vậy tưởng ta cũng không cần phải để ý và bàn nói đến làm gì ».

Phải, để dành rằng thời thế thay đổi, cách sanh-hoạt của người ta khác xưa, thì tư-tưởng của người ta cũng khác xưa, đó là lẽ tự-nhiên như thế. Chỉ khốn vì cảnh ta ở vào cái buổi tân cựu giao thời nầy, cái cũ chưa bỏ được, mà cái mới cũng chưa lập nên, lố lố lăng lăng, chẳng còn ra thể thống gì cả. Vậy ta thường cứ nên bết sức giữ lấy cái tục cũ là quốc-túy của mình, để khiến cho ta được hưởng phước yên vui đầm ấm mà sanh trưởng đoàn tụ được với nhau đến nay đã mấy ngàn năm, được phần nào hay phần ấy, hà nên lại theo thói đời chăm nhỏ, tự mình lại thêm một phần phải hoại nữa vậy, thì ngọn nước chảy xuôi, còn chưa biết đến đâu là cùng cực, thế chẳng đáng thương tâm lắm ru.

H. T. B.

Hai và Ba, cảnh đương đi chơi chợt thấy ông cả Quan ngồi trong xe hơi mui kiên mới tinh màu vàng chảy ngang qua.

Hai liền hỏi Ba: « Mày có biết ông Cả sao từ hồi ông giàu có lớn, ông dùng rồng đỗ màu vàng, mà mới mua xe hơi cũng lựa màu vàng?

— Ba trả lời: « Ủa, mày không rõ sao, ông Cả làm ruộng nhờ có bỏ Phân trộn hiệu Con-Cá nên ruộng ông một ngày một tốt lúa gặt nhiều mà nặng cân nên bán khá giả, làm giàu mau: mà ông là người đại nhơn quân tử nhớ Phân trộn màu vàng mà làm giàu thì cứ mua sắm đồ màu vàng đặng chỉ cho họ rõ ông không quên.

— A phải hèn chi ai cũng kính trọng ông chớ như kẻ khác thì thấy màu lạ hay khoe khoan dùng theo rồi.

RƯỢU BẠT-HÀ GET-PIPPERMINT GET

rượu nầy uống đã, mát mẻ và mỗi khan tiếng.

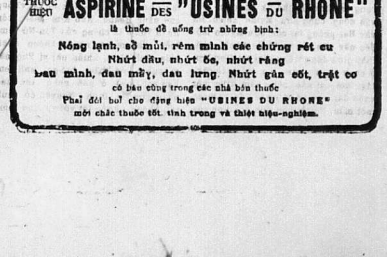

THUỐC HIỆU **ASPIRINE DES "USINES DU RHONE"**

là thuốc để uống trừ những bịnh:

Nóng lạnh, sổ mũi, rêm mình các chứng rét cu
Nhứt đầu, nhứt ốc, nhứt răng
Đau mình, đau mỉy, đau lưng Nhứt gân cốt, trật cơ
có bán cùng trong các nhà bán thuốc

Phải đòi bỏ cho đặng hiệu "USINES DU RHONE" mới chắc thuốc tốt, tinh trong và thiệt hiệu-nghiệm.

NHÀ BÁN SỈ PHỤ TÙNG XE HƠI
COMPTOIR CHOLONNAISE
Đường Tổng-Đốc-Phương, số 56, Cholon
Khai trương ngày 27 Oct. 1930
Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vỏ ruột hiệu : MICHELIN
DẦU SÁNG DẦU NHỚT đủ hiệu
Chủ-nhơn là người Annam, chắc sẽ làm được vừa lòng các quí ngài về việc giá cả và sự tiếp rước.
Mong nhờ đồng-bào chiếu cố cho. Bổn-hiệu xin kính tạ ơn.

Cái sẩy nẩy cái ung

Đánh giúp là một bịnh hình thường, thế mà chớ tưởng là là để thoát được tỏ được đâu. Khi bịnh giúp đã khỏi rồi thì sức cũng kém đi, huyết cũng tán, cho cũng suy. Nhứt là về mùa rét, ai đã bị bịnh giúp khỏi cũng phải uống thuốc để bồi lại huyết và bổ cho các bộ phận cùng thuốc Pilules Pink.

Ở xem những lời minh tạ của các người ở Pháp bốn phương gởi thì đủ biết rằng thuốc Pilules Pink thực công hiệu vô song.

Ông Piat ở xã Montmaur (Hautes-Alpes) có viết giấy rằng :

« Tôi bà-cùng và có hai đứa con nhỏ đều đồng năm ngoài lối bị cảm (grâlp) nặng, nhứt thời rồi tôi kiệt sức, không còn muốn ăn ăn gì nữa. Vì tôi đã đứng tuổi, đến nay hết kinh nguyệt cho nên nhiều chứng bịnh. May thay tôi nhớ đến thuốc Pilules Pink. Tôi giảm cơn đoạn rồi ngài rằng tôi cứ dùng thuốc ấy mà dùng là cái bịnh nọc lớn của tôi. Tôi bỏng thuốc Pilules Pink thấy sức hoàn lại, sanh mỏ lâm ăn ngon như thường. Ấy công giúp Pilules Pink nên tôi mới kiếm được mạnh lên ch. cháu nhỏ. »

Thuốc Pilules Pink có bán ở các tiệm.

Một cái xe-hơi tốt quí, giá đáng 4.700 mà chỉ tốn có 1$00 là có thể đem về làm chủ. Việc tuy nghe lạ mà thật không chi lạ, ấy là nhờ mình mua giùm số Tombola của hội « Nam-kỳ Cứu-tế nạn dân đó.

Hỡi đồng-bào ! Nên mua đi ! Mỗi số giá một đồng-bạc, có để bán khắp nơi. Ngoài cái xe-hơi ra, còn được trúng xe-máy dầu, từ-sắt, xe-máy đạp và nhiều món quí giá khác.

Ngày 20 Juillet tới đây thì xo.

Cứu nạn dân ! Cứu nạn dân! Hỡi người từ-thiện.

Nước Mắm Hòn Phú-Quốc thượng hạng

Nước mắm thiệt ngon, một lít re 0$70 một tính 1$70 và 2$50 —

Có trữ bán tại Hang Bánh Quốc-Nư 89 Rue La Grandière.

RAO RẰNG

Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đặng bổn Pháp mới gởi sang các thứ dây bằng (*écharpes*) cho viên-quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Ban-biện Phố-lăng.

Vì mấy thứ có vải ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu xin các quí ngài nào có nhu dùng thì viết thơ lên cho Bổn-hiệu mà hỏi giá, Bổn-hiệu sẽ hồi tin cho quí ngài hiểu.

Bổn chậm trễ Bổn-hiệu bán hết thứ phải đợi có năm bảy tháng nữa bổn Pháp mới có gởi qua thêm.

Kính cẩn ngài lượng ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
42, rue Lucien Hamond,
SAIGON

HIỆP NGHĨA TIỂU-THUYẾT

俠義小說

Tiêu ngủ nghĩa

小五義

HỒI THỨ BẢY MƯƠI CHÍN

Vì uống trộm anh em thọ hại
Luận bàn đạo Mao-Nhị bị trị

(Tiếp theo)

Người khách ở bến xe nói : « Anh nghèo nàn, giang nắng dầm mưa gánh từ gánh rượu từ gánh bánh mà đi bán, lời lãi được bao nhiêu ; cho thêm anh không hết, có ai mà nỡ ăn gian anh cho đành. »

Người bán rượu nói : « Có biết đâu chừng, anh trưởng thiên-hạ hết thảy cũng như anh vậy sao ? »

Rồi đó, có người mua bánh ngồi ăn nhai ngồm ngoàm, có người mua rượu vừa uống vừa khà, uống hết ly nầy, bảo đong thêm ly khác ; kẻ ăn người uống, coi thấy rất ngon ; Ngũ-Hổ xem thấy mà thèm muốn nhỏm nước giải ; bèn nói với Tứ-Lương rằng : « Tam-ca, anh hãy coi đó mà coi, mình đương thèm rượu, mà chúng nó cứ nhơn nhơn trước mặt hoài thì chịu sao cho được. »

Tứ-Lương nói : « Tôi khuyên mấy anh em không nghe, ắt chẳng khỏi ngày. »

Ngũ-Hổ nói : « Tôi thèm rượu quá, dầu có uống rồi mà chết, thì tôi cũng cam tâm, sao ? Còn hai anh nầy, (*hồi Kiều Tân với Hồ-tiêu Kỷ*) có sợ chết hay không ? »

Kiều-Tân nói : « Tôi chẳng hề sợ chết, nếu có rượu ngon thì tôi cứ uống ngay. »

Hồ-tiêu-Kỷ nói : « Tôi cũng không biết cái chết là cái gì mà sợ ; thôi, hai anh em ta hãy mua vài bầu nhậu chơi đi, còn Tứ-tam-ca ? »

Ngũ-Hổ nói : « Ôi, ảnh đã không cho mình uống mà còn hỏi ảnh làm gì thêi, để mình mua cho ảnh ít cái bánh bao mèn mà thôi. »

Bàn luận với nhau rồi, bèn đắc nhau lại chỗ gánh rượu, mua ba cái bánh bao mặn, nhằm Kiều-Tân đem lại cho Tứ-Lương, rồi mới trở lại, hối Vương-Tam đong rượu, đua nhau mà uống.

Ai ngờ là rượu vừa vô khỏi cổ, bỗng thấy trời nghiêm đất ngửa, sông núi xây tròn, trong giây phút cả ba đều ngã bất.

Tứ-Lương thấy vậy thì trong lòng đã sinh bạch rồi, bèn lén quăng bết mấy cái bánh bao vào bọt, rồi cũng ngã nằm ra bất tỉnh như ai.

Ông già nọ thấy cái quang cảnh như vậy thì ngó Vương-Tam vừa cười vừa nạt rằng : « Xong rồi đó, chúng nó đã bị mắc rồi, bây giờ chúng ta muốn lấy sao cũng được. »

Rồi đó Vương-Tam thì lo tom góp đồ đạc, còn ông già ấy thì lo lượm hết cả gói đồ hành-lý của 4 người mà bộc trần lưng lừa đồ bình-khí cũng lấy cho sạch ; lại rút cây bàn đao của Tứ-Lương ra mà xem, lật qua lật lại, xem kỹ một hồi, rồi đút vào vỏ lại cầm chim miệng cười và nói rằng : « Làm nay chúng ta trúng mối rồi, thiệt chẳng có chi may mắn cho bằng. »

Lọn kia hỏi : « Có vật gì quí lắm hay sao mà anh gọi rằng trúng mối ? »

Ông già ấy nói : « Một lát nữa mấy anh sẽ biết, bây giờ đây, thì cứ hai người khiêng một, phải đem hết 4 đứa nó về nhà, thẳng thằng rồi sẽ tính. »

Ông già ấy nói rồi bèn dắc con lèo, còn một tốp giả làm khách đi đường hồi nảy đó, thì chia nhau 2 người khiêng một, đem hết 4 anh em Tứ Lương về nhà. Đi khỏi chỗ ấy rồi nhằm phía nam, đi riết về Đào-hoa-thôn, vào đến trước sân rồi, ông già ấy bèn buộc con lèo vào nơi dưới gốc cây đào. Trong giây phút người chủ-trại bước ra hỏi rằng : « Hôm nay Mao-nhị-ca đi buôn bán thế nào ? Có kiếm được cơm gạo gì mà ăn chăng ? »

Ông già nói : « Thì em hãy xem cây đao đó thì biết. » Chủ-trại bèn lấy cây đại-bửu đao rút vỏ ra mà xem, thấy nó chớp nhoáng rung người, thấy mê bết lạnh mình.

Ông già ấy lại hỏi : « Sao ? Em coi cây đao nầy tốt không ? Và em có biết nó tên gì hay không ? »

Chủ trại nói : « Tốt thì tốt thiệt, song còn cái tên của nó, làm sao mà biết được. »

(Mai tiếp).

PARKER QUINKOLA LAW SCHOOL
ETRE EPATANT
S. Yam-Samuel, Successeur
PROFESSEUR BAITE FRANÇAISE

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất đại bổ không thứ nào bì kịp, chẳng riêng cho mấy người nào ăn cơm không ngon, ngủ không đặng yên giấc, hay là mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.

Thật là một thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một lượng nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu :

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

nơ dừng chịu thứ nào khác hết

Gõ tâm hồn kẻ Bỏ lòng nắng chang chang :
Cuộc vui chơi nơi bãi biển Thoản bướm lước người thêm

NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT

Dường ấy thì BIẾT RAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng nên mượn máy « KODAK » chụp làm đến tinh !

Bấy đến lựa mua mua máy chụp kinh hiệu « KODAK » nơi chỗ bán Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE

Ở ngang nhà hát tây.— SAIGON.

Vui lòng đem đủ các kiểu ra cho như tôn chọn lựa.

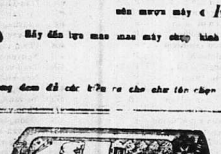

NÀY THUỐC CHỨ DANH
CHỮA BỆNH
ĐAU-LƯNG

THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi bệnh đau lưng do thận sinh ra. Lại cũng là thuốc thần diệu nhất để chữa bệnh thấp, bệnh đau-ngang-thắt-lưng, bệnh nhức-xương, bệnh sưng-mắt-cá. Lại còn khi nước tiểu đục, hay vàng, hay nếu có chất vôi, thì nên dùng ngay THUỐC VIÊN FOSTER. Ai cũng dùng THUỐC VIÊN FOSTER thì không những bệnh sẽ khỏi hẳn, mà mình lại thấy chắng-kiện, nhẹ-nhàng để làm việc. Các bà khi sẽ bóng, huyết mạch không điều hay ngày ngất, mỗi năm nên sơi vai lần THUỐC VIÊN FOSTER.

Một Hộp 7 fr. 80 **PILULES FOSTER** Hai Hộp 14 fr.
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hàng nào chế tạo và gửi mua tại nhà H. BINAC, Phrm. số 28 Phố Ferdinand, PARIS.

PENSIONNAT
Huỳnh-khương-Ninh
61, Rue Dartis Saigon-Dakao

Ngày tựu trường 31 Juillet 1930
Bổn trường sẽ không lãnh nữa :

a/ *Những trò đã theo bọn làm grève ngày 30 Mai 1930.*

b/ *Những trò về trước ngày bế trường 28 Juin 1930.*

c/ *Những trò tựu sau ngày 31 Juillet 1930.*

Nhơn vì ít chỗ ở trong, nên trường không nhận học trò mới học lớp 2e, 3e, và 4e Année.

d/ *Bổn-trường sẽ mở riêng một lớp 1re Année cho các trò nữ (Libre) để học lớp nhứt rồi, hoặc có bằng-cấp Sơ-học hoặc chưa có. Nhưng mà các trò rủ phải ở ngoài sở học (externes) không thâu học-trò ở trong (internes) đặng.*

Nay kính,
HUỲNH-KHƯƠNG-NINH.

Nên biết thú vui chơi

Cho hay đời là khổ, mà khách ở đời là nhơn. Kia trải bao nắng dầu mưa dãi, sương tuyết nỗi đường đất mỏi hao thân-nhẹ. Sang giàu là ở cõi trần-ai, khó nghèo (là) lợi nơi cõi lên thân. Một biết chăn phong-trần thật lắm nỗi chan cay, từng-trải thì ai từ-đản nấn cùng mọi cảnh.

Thế mà lo thay ! Người đời chẳng ai là không lo-lự muốn sống : biết sống đời là sống khỏi mệt lười xuốn kia cứ muốn mãi còn xuân. Xin lại coi vầu ? Người chữ danh tiền cũng chữ lợi, nỗi phong trần cũng vì thú vui chơi. Dẫu biết cần sanh khỏi sống nhưng mà gọi rằng giải được là nhiều mối tử tuổi lười. Nhưng cuộc vui chơi có nhiều thứ : có thứ nhỏ mà có thú thơ, có thứ sự không lợi về sự tiền tài, mà được lợi về phần trí thức ; cũ vì có thứ hạ hư về phần của ấy, lại còn trụy-lạc đến nỗ-dã. Vậy hi người chơi cũng lắm công phu, người ưa cuộc thì phải biết lựa thứ vui cho êm. Chơi sao cho ra người phong-nhã, chơi sao cho đáng mặt khách thơ-lương.

Ấy là cảnh XUÂN TRƯỜNG đã ra XUÂN-HIỆP noáng nay, thật là chỉnh một chỗ vui chơi phải điệu. Có mọi nước trong-veo rẫn sẻt có cỏ cây nhỏ-nhỏ sanh ở hai bên ; có quán nam lại cảnh có quán bán cơm tấp, trụy-tra đã thỏ-dắc tinh an nơi nơi. Trời chiều gió đặp, lưu xem man-mác, cảnh-sắc trông thật vẻ phong-quang ; cỏ hồn mùa xuân-ấy thu-dồng, đầu cũng nẩm một mùa như hiệt xuân ninh mị mê. Nên mới có câu tiếng khu « XUÂN-TRƯỜNG » là chốn ấy, gồm kỳ ra thật nào khác cảnh trường xuân.

Vậy hỏi ai là khách thơ-lương, nên biết chốn ấy là nơi vui cực-kỳ phong nhã thật. Muốn tắm mát thì có suối nước trong sẵn đó, hay muốn đi mua ăn uống thì càng có sẵn đấy. Nhơn đó nên lỉm đến chốn nầy !

PHO-G-LUU

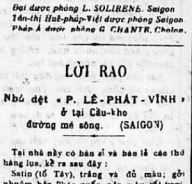

Đại dược phòng L. SOLIRENE. Saigon
Tân-thị Hué-pháp-Việt dược phòng Saigon
Phap A. dược phòng G. CHANTR. Cholon.

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho
đường mé sông. (SAIGON)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây :

Satin (lố Tây), trắng và đủ màu ; gấm nhuộm bền thứ gấm nước, nên nhàu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trễ 4$00 một thước tây.

Lục-soạn láng-chảu, trắng từ 2$ 00 tới 3$ 20 một thước tây.

Lụa quyến trắng, cạnh chỉ thiệt mịnh ; từ 2$ 00 tới 2$ 80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt rộng bằng tơ Thượng-hải bề khổ rộng 0m80. Giá 5$ 20 một quản.

Lãnh đen (hạ lăng đen huyền, không trễ không đỏ lông) khổ 0m80 Bleu-bleu 6$00 một quản.

Lãnh đen (hạ lăng đen huyền không trễ không đỏ lông) khổ rộng 0m80 giá 5$ 50 một quản.

Các món hàng kể trên đây đều dệt bằng tơ lựa và có in hiệu thợ, dệt toàn bằng tơ Thượng hải, và dệt tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia thêm cách giao ngân lành hàng hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thế nào thì mới chắc tin lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ PHÁT VĨNH
Cầu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU

CAN, TÌ, PHẾ PHỦ

BẰNG THUỐC BỘT

POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào tưởng đâu là lành bịnh đau can, tì, phế phủ, không dè nó làm cho bịnh đau một dây một lát mà thôi. Rồi bịnh trở lại càng hơn, là vì thuốc nó không thấm vào gốc bịnh.

Cần nhứt ai ai cũng muốn trừ cho dứt cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu, cứu nàng vì no làm cho *Can, tì phế phủ* được trong sạch, tang ấy chuyển vận đồng nhau mà làm cho vật thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thấm và bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu, đau bao-tử, mắc trướng, sình ruột sưng bao-tử, sưng ruột, đau gan ; muốn cho các chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, gầm gân, gầm cốt, bịnh nước tiểu nặt, như có trộn trắng trộn gì, đau bàu thủ, vì tỏ lỏi và các chứng bịnh nặng hơn nữa, thì trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*.

Đã Thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiết để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT tỉnh Nord.

COI ĐÂY !

Một cái xe 5 chỗ ngồi, sáu máy mà giá có

MỘT ĐỒNG BẠC

Bỏ ra một đồng bạc mua một cái giấy số đề Hội Nam kỳ Cứu tế nạn dân thì có thể trúng đặng một cái xe hơi 5 chỗ ngồi 6 máy hiệu CITTIN et DESGOUTTES của hãng GARAGES D'ANNAM số 140-142 đường Chasseloup Laubat (sau vườn Bờ-rô) bán rẻ lại cho mới. Xe còn để tại hãng lúc nào muốn đến coi cũng đặng. Ai trúng trong hạn sáu tháng có hư, hãng sửa lại giùm.

Bởi vậy nhà VIỆT-NAM BẢO-HIỂM XE HƠI 54 56 đường Pellerin Saigon lại còn lãnh bảo kê mọi việc rủi ro trong hạn sáu tháng đó không ăn tiền.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN VĂN
5 Directeur-Propriétaire NGUYỄN-VĂN-THIẾT.
13, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

Tirage 2547 exemplaires
chez 10 Juillet 1930

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGỢ

Từ năm 1925 hãng **PHÁP-QUỐC ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG** ở *đường d'Ormay số 84-90* chưa được dịp để làm quen cùng quí độc-giả của báo « *Lục-Tỉnh Tân-Văn* »,

Nay chủ nhơn là ông **BARBEROUSSE**, nhứt hạng bào-chế lỗ-sư, cựu y-sanh tại Dưỡng-đường tại Paris, có lời kính-chào quí độc-giả của *Lục-Tỉnh Tân-Văn* và kính cáo cùng quí-vị đặng hay: nếu quí-vị có cần dùng gì xin đời gót lại nhà thuốc của ông hay viết thơ cho ông thì ông xin sẵn lòng thừa tiếp vại về và trả lời rành rẽ cho quí-vị được vừa lòng luôn luôn.

Xin quí-vị để ý cho.

Saigon, le 1er Juillet 1930.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông Tân-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm nhánh ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 47,
và ở tại Nagvang (PHNOMPENH) — Đường Prairie số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên ưng nghiệm như thần, danh vang lẫy lừng trong ngoài đều biết, các chứng ho dùng đến đi hết, không sai, tánh thuốc chẳng hàng chẳng táo đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhi.

Chủ trị những bịnh như sau này: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, đàm nhiều nổi sưng, lại huyết ho lao ho lòn con nít bị phong hàn, hơi thở nóng nảy, phổi sanh lao hư, tắc tiếng, lại tức, sặc hông hoặc lớn tuổi bịnh ho, cả thảy các chứng bịnh đã dùng đến thuốc nầy thì đặng an nhiên vô sự mạnh mẽ như thường. Ăn ngon ngủ ngon rõ ràng là một thứ thuốc hay là thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng có lòng ha cố mua dùng, xin hãy nhớ lựa làm nhằm kỳ nhãn hiệu ông Phật mập của bổn đường có cầu chứng mới tỏa kẻo lầm thứ giả uống vào thêm hại. Bổi lòng nầy có kẻ vì tham tâm chế thuốc bậy bạ, ngoài làm hộp ve, toa, nhãn đồng bịch của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp lặng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc trôn đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn cafe như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến hết bịnh thì thôi, đừng có một bữa uống rồi một bữa nghỉ hòa ra trễ nãy sự kiến hiệu của thuốc.

Mỗi ve lớn giá là . . . . . 0$80
Mỗi ve nhỏ giá là 0 40

Mỗi gói "CRESYL" THẬT
là sự kiện nghiệm chắc chắn để thử theo cách bào chế
CRESYL - JE YES
DỄ TẨY TRỪ BỊNH OAN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA — MÙI HỘI HẮM
PHÒNG NGỪA BỊNH OAN
THIỆT HỮU ÍCH
KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG
"CRESYL-JEYES"

QUỐC — HÓA

Manufacture de Tabacs

NAM - KỲ, TRUNG - HUẾ YÊN - THẢO CÔNG - TY

214-224, quai de Belgique — SAIGON

Kính thỉnh đồng-bào ư [illegible] thảo tại đây, nguyên liệu và phẩm công đều do trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy cho là nội hóa. Xin các ngài ha cố cho chúng tôi tấn lộ chúng nào thì bổ ích cho quốc hương sinh chúng nầy.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54 & 56, đường Pellerin. — SAIGON

Téléphone nội số 249 — Tên dây-thép: CREDITARA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng-kỳ hạn và « Comptes Courants des chèques » bỉ « Lục Đông-Pháp hay là tiền quen Langue, sanh lợi 4 phần trăm (4%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạn-kỳ « TIẾT-KIỆM » bằng bạc đồng Phân hay là tiền quen Langue, sanh lời đặng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Số nầy để cho người tiêu-lằng. Rút ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạng-kỳ hạn là « Dépôts Fixes » cho lời 6 phần trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi hết sự gia rút ra được hạng kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy, tính từ ngày gởi cho tới bổn rút ra.

— Mua bán ngân phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tên thơ hay là bằng dây-thép.

— Lãnh trả bạc tháng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.

— Cho vay đặng giúp học-sanh muốn đi học thêm bên Pháp hay là Ngoại-quốc (Và cách thức cho vay, xin qui Đồng-bào đến thương nghị với Việt-Nam Ngân-Hàng).

— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đủ bảo-chứng hiện tại đó.

— Cho vay ở ngoại-quốc và hàng-hóa nhập cảng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mở cửa cho qui đồng-bào biết rõ công việc Nhà-hàng hay là bán buôn.

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM, *Hạnh-kỳ Hội-trưởng.*
TRẦN-TRỊNH-THẠCH, *Phó Danh-dự Hội-trưởng.*
TRƯƠNG-TẤN-VỊ, *Chánh Hội-trưởng, Sản-Trị-viên.*
NGUYỄN-TẤN-VĂN, *Quản-lý Hành-sự.*
NGÔ-TRUNG-TỊNH, Docteur TRẦN-NHỰT-LAN, P. NGUYỄN-VĂN-TRÒN, NGUYỄN-HỮU-ĐỘ và VÕ-HÀ-THU, *Quản-lý.*

Pháp-Định Thong-ký P. LÊ-VĂN-GÔNG.

MỘT VIỆC MỚI BÀY RẤT NGỘ

Một cái xe máy cho không

Mỗi người nào, kể từ ngày nay mua một cái xe máy hiệu « ALCYON » hay là hiệu C. A. F. tại hãng CAFFORT ở đường Catinat số 125 sẽ được bằng cho lại một cái giấy số được dự vào cuộc rút số mỗi 3 tháng một kỳ và người nào có phước đặng trúng sẽ lãnh thêm 1 cái xe máy nữa.

ĐỘI NẶC DANH CAFFORT.
125 đường Catinat — SAIGON.

Feuilleton nº 12

VÕ-HIỆP TRƯỜNG THIÊN

TIỂU-THUYẾT

NGA-MY KIẾM-HIỆP

HỒI THỨ HAI

Cơn đào thoát kết duyên Quả-phụ
Tánh ghen tương giải nạn Kiều-nhi

(Tiếp theo)

Sau Thanh-Long vì Sư-phó, (Đại-Phi) sai biểu, chàng phải phụng mạng tới nhà, khi đó chàng được tự do, Tiêu-phu-nhơn không phép nào bó buộc, khi chàng kinh quá Kim-lánh-trấn, lại gặp nàng kia là tình nhơn của chàng, chàng khiến đồ-đệ đem nàng tới Tây-bạch-thôn, mướn nhà Ngô-tam-Thốc trú ngụ, chàng tới lui cùng nàng châu gội, cũng tình rằng giấu kín một bề, chẳng ngờ Tiêu-phu-nhơn biết được mối manh, lại tới đánh đuổi nàng kia một lần nữa, thế mà Thanh-Long quen thói háo sắc, chẳng lấy cớ sự vợ đối lòng, nay Thanh-Long đem đồ-đệ tới Vân-hà, lại gặp Tiêu-thơ và Tiêu-Sanh ứng ý, chẳng khiến đồ-đệ đem hai nàng về lối xóm, giấu hai nàng tại Hậu-viện bên cảnh vườn, hai nàng bị nhốt tại nhà nầy, giống như bị cầm tù một thứ, hai nàng ngày đêm khóc lóc, không xiết nỗi thảm sầu.

Ngày nọ Tiêu-Sanh thương nghị với Tiêu-thơ, là thương nghị một kế giải thoát, hai nàng luận bàn hiệp ý, sắp đặt mưu kế đã xong, (xem kế sau đây) xế chiều vừa tắt mặt trời. Tiêu-thanh-Long chạy tới Hậu-viện mở cửa, vì chàng giấu hai nàng ở đó, nên chàng lên tới trò chuyện với hai nàng. Tiêu-Sanh thấy mặt Thanh-Long, bèn châu mày hỏi: Ông chủ... ông có việc gì tới đây? Tiêu-thanh-Long tức cười mà rằng: Có nầy hỏi sao lạ vậy, tôi sợ hai cô ở đây buồn bã, nên tôi tới bồi tiếp hai cô một lát cho vui. Tiêu-Sanh nghe nói tức gan, bèn lên tiếng lớn mà nói: Ông nầy mọi rợ quá, ông không biết tâm sự của Tiêu-thơ tôi sao, Tiêu-thơ tôi con nhà khuê các, vì gia biến lưu lạc tới đây, nay ông hãm hiếp thế nầy. chị em tôi phải liệu bề tuyệt mạng. Tiêu-thanh-Long cười lạt mà đáp lại rằng: Cô kia.... cô giận lẫy chi vậy, sự sống chết tự hai cô giải quyết, tôi chẳng ép buộc chút nào, hai cô muốn sống ở đây, thời tôi cung phụng hai cô như Quan-âm tái thế, nếu hai cô muốn chết, thời tôi nhốt hai cô chết đói tại nhà nầy. Tiêu-Sanh làm bộ vui cười lại đem lời dụ ngọt mà nói: Xin lỗi ông.... tôi thấy ông đáng đột tới đây, lầm tưởng ông là người bạo động, chẳng dè ông tỏ lời hòa nhã, mới biết ông đúng bực trượng-phu, nếu chi em tôi được hôm sớm với ông, cũng không uổng mà đào mấy liễu, nhưng chi em tôi có ba điều giao hẹn, trước phải thưa chuyện ông hay, như ông nghe theo lời hẹn chẳng sai, thời chị em tôi hầu hạ ông cả đời thỏa dạ, bằng không thời chị em tôi phải tính chuyện, sẽ liều mình tự tử cho xong. Tiêu-thanh-Long lật đật hỏi lại rằng: Hai cô giao hẹn ý gì vậy? Tiêu-Sanh nói:

Điều thứ nhứt: Ông phải đem ác-bộc là Ưng-Tam giết chết, chớ chừa nó trong nhà;

Điều thứ hai: Ông phải nghiêm cấm bọn heo khỉ là nô-bộc của ông, không được tới chỗ nầy thất lễ;

Điều thứ ba: Ông phải chờ Tiêu-thơ tôi hết tang mãn chế, ông sẽ làm lễ kết hôn.

Tiêu-thanh-Long nghe nói khó lòng, bèn châu mày mà nói: Nầy cô.... điều thứ nhứt và điều thứ hai, tôi phải vâng lời giao hẹn, còn điều thứ ba bất tiện lắm, tôi chẳng muốn chờ đợi lâu ngày. Tiêu-Sanh nổi giận mà rằng: Thưa ông.... ông cần kíp cái gì vậy, hễ phía gái còn có tang-hề, thời phía trai chẳng yêu cầu về sự kết hôn, lẽ phép ấy ông cũng biết rõ, sao ông ép buộc chị em tôi như thế, nếu điều thứ ba nầy mà ông không chịu, là ông muốn làm chết chị em tôi đi, tôi thưởng chị em tôi bị chết hàm oan, thời ông phải mang câu oan báo. Tiêu-thanh-Long nghe nói phát sợ, bèn gặc đầu mà nói rằng: Nầy cô..... cô nói vậy phải rồi, tôi xin chịu lỗi, vậy thời ba điều giao hẹn ấy, tôi chẳng dám sai hẹn một lời nào.

T. T. H.

(Còn Mai tiếp)

CUỘC ĐẤU-XẢO THUỘC-ĐỊA TẠI PARIS
NĂM 1931

Nói về ban Trị-sự chủ-trương các trò vui

Về cuộc đấu-xảo thuộc-địa tại Paris năm 1931 sẽ tới nầy, chúng tôi đã có mấy bài dẫn-giải trong mấy số báo trước, tưởng đồng-bào có xem cũng đã hiểu được cái thể-cuộc định sắp bày là thế nào. Duy có về các trò vui thì chắc những người ở ngoại cuộc chưa ai được rõ cho lắm. Vậy hôm nay chúng tôi xin thêm một bài nói qua về cuộc ấy.

Cứ như ý-định của Chánh-phủ thì việc chủ-trương những hí-cuộc, đã đặt riêng một ban Trị-sự Annam toàn là những bậc có cái biệt-tài về công-cuộc ấy.

Ban Trị-sự chọn định là 10 người: Ông Nguyễn-công-Hòa, Thâu-khoán, 43 Boulevard Albert Ier Saigon, thì kiêm chức Nghị-trưởng. Còn 9 vị Nghị-viên thì qui-ông Nguyễn-tấn-Dược, Hội-đồng Quản-hạt (Sadec); Lê-văn-Tuanh, Phủ, chủ-quận Tam-bình (Vinhlong); Huỳnh-đình-Khiêm, Phúhàm, nghiệp-chủ Đồng-sơn (Gocông); Trần-văn-Khá, Hội-đồng Quản-hạt Saigon; Ng.-khắc-Nương, Hội-đồng thành-phố Saigon và Lê-thái-Hình, Hội-đồng thành-phố Cholon; Trương-duy-Toản, chánh chủ-bút báo « Trung-Lập » Saigon; Diệp-văn-Kỳ, Tổng-lý báo « Thần-Chung » Saigon; Jacques Lê-v Đức, Quản-lý hãng « Assurance Oceresa » Saigon.

Về những hí-cuộc mà trong ban Trị-sự đã định đem sang Paris đặng đấu xảo năm tới đây, thì có những là: hát-bộ, hát cải-lương, múa lân múa rồng, thảy chúa tụng kinh, tế lễ thần trong cuộc cầu an, chưng thủy-lụt, v... v. về mỹ-thuật và phong-tục theo đạo tín-ngưỡng ở xứ ta. . . .

Song muốn cho tiện cách đi và về, muốn cho đỡ phần tổn-phí, trong ban Trị-sự định cách đem người sang dự cuộc như vầy: Về hát-bộ, hát cải-lương thì số 15 người. Trong số 15 đây thì 10 người đờn-ông và 5 người đờn-bà. Mà 15 đờn-ông và đờn-bà ấy phải cho thông cả hai điệu hát-bộ và cải-lương. Lại riêng trong số 10 người đờn-ông trong đó còn phải biết đọc văn-tế theo lễ cầu an, biết tụng kinh theo đạo Phật, biết múa lân múa rồng, biết chưng bày giàn thủy-lụt. Nghĩa tóm lại thì trong các trò ấy phải cho rành cách đặt bày và điều-dình, lại cũng phải biết bơi-lội mình con rồng con lân, bơng đèn chưng diện theo thủy lụt, đàu rồng và đàu lân thì ban Trị-sự sẽ mua đem qua Tây. Lại trong cái số 10 người đờn-ông đó phải có một người thiện-tài để chọn ra làm Bầu để dẫn dắc.

Còn về âm-nhạc thì chẳng chọn 10 người đờn-ông. Trong 10 người chuyên về âm-nhạc đây cũng thông đủ mấy điệu nhạc về lối hát cải-lương, lối hát-bộ, lối thầy chùa tụng kinh độc xớ, lối múa lân múa rồng và lối chưng thủy-lụt. Lại cũng phải hiểu biết cách đặt-bày cảnh-trí các trò đã nói trên kia, và phải biết phòng lao, đánh hồ, bản giăng và chưng bông thắc tại trong khi tế lễ. Lại cũng phải biết làm học trò lễ độ gì đó thân.

Những người dự vào cuộc nầy về được chọn đem sang qua đấu xảo thì sẽ có lãnh một phần lương: một nửa thì để cho vợ con ở nhà, còn phần mình thì lãnh một nửa. Lại khi đến nơi rồi thì sẽ có nhà ở và cơm ăn tử tế. Nói tóm lại thì từ khi đi đến ngày về đều có người chăm-nom rất chân-đáo. Về tiền lương của mỗi người thì rồi đây ban Trị-sự sẽ định cho vừa ý.

Cách đem theo đồ đề diễn. — Về đồ đem theo đề diễn thì không có chi cho lắm. Như lân và rồng thì ở bên nầy chỉ làm sẵn cái đầu mà thôi, còn bao nhiêu thì dợi khi qua Pháp sẽ làm. Duy có những đồ nghề: quần áo giáp mão theo điệu thì phải đem đi. Phần ấy là phần người lãnh chức làm bầu phải lo liệu sắm bảy theo cuộc.

Ngoài các công cuộc trò vui về mỹthuật và phong tục nầy, còn chọn đem qua những tay thiện-tài về nghề nấu ăn Annam, đặng mở một ngôi hàng: bạn ngày thì bày com Annam, ban đêm thì bánh nước. Ấy là vừa dự cuộc đấu xảo mà cũng là vừa giúp sự ăn uống cho những người mình qua bển.

Vậy thì khỏi từ dạy, ai là người có những cái biệt-tài ấy, muốn sang dự cuộc đấu xảo thuộc-địa rất to tát nầy, xin cứ đơn mình ông Nghị-trưởng *Nguyễn-công-Hòa ở đường Albert Ier số 43 Saigon* mà thương nghị. Hoặc muốn cho biết thêm đều chi ngoài những điều bày tỏ ở hai nẻo, thì trong mấy vị nghị-viên có đăng qui danh nơi bản Trị-sự, lời đến thì các ngài cũng sẵn lòng chỉ vẽ, vì các ngài đều chung lo các trò ấy trong cuộc nầy.

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur RIF

Vô-sanh TỪU *của Lương-y* **RIF chế ra**

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt càng là trên hiệu tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ lười cao khí lực suy giảm với thấy ngày xuân đã thổn mồn, hễ uống rượu nầy mà, thì lì đạnc cử lần thành đồng, một mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội, da mặt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie France-Chinoise 190-192, Rue des Marins, Cholon.

THUỐC BÁNH
SIGMARGYL

ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG-PHÁP HOÁ-HỌC ĐỂ CHỮA

BỆNH GIANG MAI BẰNG PHƯƠNG NỘI-ÂM

HAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra ... LABORATOIRE CHIMIOTHERAPIQUE
— 55 9, Place du Théâtre-Français, PARIS —

Thuốc SIGMARGYL bán tại các hãng bào chế lớn và thuốc-tây.

THUỐC RƯỢU THIÊN-THỜI
(Xin xem toa thuốc dưới đây)

Toa thuốc rượu nầy của ông Lê quang-Hóe. Cai-tổng Minh-đạt Mỏ cày (Bentre) toan ra. Tôi đã có sao cho nhiều ông, thấy đều cứu được nhiều người rất bị bịnh thiên-thời rất ngặt.

Phần tôi, tôi đã cho thuốc nầy cứu được nhiều lắm.

Mỗi trăm người thấy cứu trên chín mươi người, miễn đừng để cho quá ngặt nghèo, tức nhiên khỏi cứu.

Rượu nầy chẳng những dùng mà trị bịnh thiên-thời, nó cũng trị được cả trúng thực (1), trúng hàn (2), trúng thử (3), mỗi lần uống một muỗng café, như bịnh nhiều thì uống bằng hai, mười phút, hay năm phút đừng hỏi uống một lần, uống chừng nào thấy hết thì hỏi. Thuốc rượu nầy không hư thối.

Toa thuốc nầy giá lối 4$50. (4) nên dân tiện thuốc tán ra cho nhỏ rồi để vô thạp nhỏ chừng sáu bảy lít rượu ngâm lối năm ngày để dùng được.

Xin qui ông qui bà hãy lấy lòng nhơn từ bố thuốc nầy ngâm rượu trước để dùng trong nhà, sau cứu người lâm phước, vì bịnh thiên-thời lẻ bịnh rất ngặt, sự e đến việc trở tay không kịp.

NGUYỄN-KHẮC-NƯƠNG

Nghị-viên Thành-phố Saigon
Chủ nhà in Nguyễn-Khắc và hãng bánh Quế-anh
98, Rue La Grandière

(1) *Trúng thực* — Khi nào mình ăn đồ nhiều mà không tiêu, đau bụng lập tức uống vô một muỗng nhỏ thì hay hết liền.

(2) *Trúng hàn.* — Hoặc mắc mưa, hoặc đi đêm cảm mà sương, lập tức uống một muỗng nhỏ, tức nhiên khỏi trúng hàn.

(3) *Trúng thử.* — Khi sao đi ngoài nắng gắt, về nhằng vàn nhức đầu, lập tức uống vô một muỗng nhỏ, tự nhiên khỏi trúng thử.

(4) Như đóng tỉ, bỏ sẵn toa cũng được, ngâm lối bốn lítres rượu.

S. B. N. — Thuốc rượu nầy tôi có ngâm sẵn, ai hỏi sự đến, tôi giáp thuốc, ... sẽ xin gởi cho.

ĐÔNG-PHÁP NGÂN-HÀNG

ĐẶC QUYỀN IN GIẤY BẠC — LẬP RA TỪ NĂM 1875

Hội nộp danh vốn được.....	75.000.000	quan
Vốn kêu thêm.....	85.000.000	
Số tiền đồng tất và dự trữ.....	101.000.000	

Chánh-chủ:

M. René Thion de la Chaume

Hàng chánh tại PARIS (VIIIe)

đường Bd Haussmann số 96

Những hàng ngánh và Đại-biểu:

TRUNG HUÊ	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI QUỐC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
PORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANSEOU	CANTHO	NOUMÉA
HONG-KONG	HAIPHONG	PAPEETE
MONGTZE	HANOI	PONDICHERY
PÉKIN	THA-NHÉ	SINGAPORE
SHANGHAI	HUÉ	
TIENSIN	NAM-DINH	
UNMANFOU	PNOMPENH	
	QUI-NHƠN	
	TOURANE	
	VINH	

THÔNG TIN MỖI NƠI

Đông-Pháp ngân hàng được độc-quyền in và phát ra thông dụng bạc giấy nội cõi Đông-Pháp và các thuộc địa Pháp ở bên Ấn độ, tại xứ Côte des Somalis và xứ Océanie.

Dây thép đánh tắt: **INDOCHINE**

Elixir tonique ANTIGLAIREUX
du Dr GUILLIÉ

Là thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bịnh do

Mật uế và Đờm dãi

sinh ra, nghĩa là

các bịnh ở Gan, ở Da giấy (bạc, tử) ở ruột, ở tim, các bịnh đông huyết, bịnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.

Phải nhắc kỹ tên kỳ

G. ROCHER, Successeur
PARIS, 32, Rue de Grenelle
Và ở các hiệu thuốc

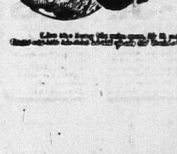

GÂY MÔN

Thuốc SIROP de DESCHIENS
có huyết bổ